

L'ENTREVISTA

Baltasar Casanova,

mestre jubilat, escriptor i home polifacètic

"Escriptor, home de pau i amb el cor tocat pel Delta"

DELTA DE L'EBRE Arturo Gaya

Pregunta: T'han dit mai que ets el cronista del poble?

Resposta: No sé si tenen este concepte, però sovint me fan preguntes com si jo fos un entès en tot el nostre passat. L'altre dia, en una botiga de mobles, l'amo em va preguntar: "Tu recordes quina era la moto de mon iaio"?

P: Viure al Delta inspira moltes històries?

R: Sí, i com deia l'amic Paton, no me l'acabo. Però no és només l'espai, també és la gent, sobretot la generació de mos iaïos, que el van construir, tot i les pèssimes condicions de vida, sempre amb aquella punteta d'ironia.

P: Quines són les muses? La gent? El riu? La música?...

R: L'olor de cada estació, lo llac de la tardor, la dolçor de l'espiga i l'aigua fermentada de l'estiu, la verdor de la primavera, les nits de lluna plena blaves de fred de l'hivern... i la gent i les seues creacions. La resposta sempre preparada i tocant la diana... i la jota que puja i baixa pel riu...

P: Quin dels teus llibres salvaries del foc?

R: No ho sé, són fills meus, a vegades els salvaria tots, a vegades els cremaria tots també.

P: Va, te'n deixo triar dos...

R: Estàs actuant com la serp que volia devorar els fills de Lao-coont... Potser començaria pel primer, *Des de les quatre carreteres...* I un llibre poc conegut de poemes, *Cercle en aigües tranquil·les*.

P: Què t'ha aportat ser jutge de pau?

R: Primerament, fer un servei al poble. Sempre he tingut present una frase de Kennedy quan va prendre possessió de la presidència: "No et preguntes què pot fer el teu país per tu, pregunta't què pots fer tu pel teu país". En segon lloc, aprofundir més en el coneixement de les persones, dels meus veïns.

P: Què ha nodrit més la teua literatura? Ser jutge de pau o ser mestre?

R: Ser mestre. Vaig descobrir en los alumnes que la nostra parla estava sent colonitzada pel ca-

Baltasar Casanova és un escriptor amb un esperit incansable.

Escriptor premiat, militant de la nostra parla, jutge de pau, mestre jubilat, clarinetista i d'aficions polifacètiques, Baltasar Casanova continua alimentant l'esperit creatiu a través del seu Delta, on va nèixer l'any 49 i on espera trobar encara moltes muses.

talà oriental i pel castellà, i que tenia els dies comptats. Pensant que tenia de fer-hi alguna cosa, em vaig posar a escriure textos per als alumnes, una de les finalitats que ha marcat tots los meus llibres.

P: Tu no deus ser un jubilat d'aquells que no saben què fer sense treballar, no?

R: M'agrada estar actiu, però també puc passar etapes ben improductives. Faig bici, escric, toco el clarinet, massa poc, diu lo meu mestre... Cantem a la Fata, tot i que molt menys del que voldria. Intento posar pau com a jutge de pau. Llijo, escolto música i, si puc, no em perdo cap par-

tit del Barça. També he recuperat el sa costum d'anar al cafè.

P: Què dius quan algú et felicita per un llibre teu que ha llegit?

R: Ho agraïxo, però em fa una mica de vergonya, la majoria de vegades no em surt anar més enllà de donar les gràcies.

P: Què prepares ara?

R: Tinc coses avançades com una història/llegenda sobre Túbal, nét de Noé. Un guió de teatre i música, també avançat, i un conte llarg del gènere negre. He començat una narració que transcorre entre dos generacions i una altra que transcorre fora del Delta per primer cop, però el Delta no me l'he acabat, eh! ■

L'EBRE

NÚMERO
519

DIVENDRES
20 DE
GENER
DEL 2012